

АѢИНЕЙТЕ НАМИРАТЬ ПИСМОТО.

АѢинейте като видѣли защо Александръ бѣгалъ, излѣзли вжнз отъ крѣпостьта, и отишли гдѣто были колыбыте Александрови. Намѣрили тамо хіладо кравы, и 4: хілады овцы и писмото, което прочели и рекли: воистина отъ страхътъ си бѣгалъ сыно Філіпповъ.

ТИРОМАХЪ ВИЖДА СЖНЪ.

Единъ начальникъ името мѣ Тіромахъ видѣла онаа ноцъ сжнъ, и отишала при начальницыте, и рекла имъ: о мѣжіе АѢинейски, и Господари! чакайте, недѣйте гони Александра. Тамъ нецъ видѣхъ сжнъ тежжкъ, защо храмо Аполлоновъ пѣдна, вжртыте мраморны пѣднаха, и Александръ влѣзна. и бѣдеше на конь, ходише поулицыте, и крѣпостьта се напѣлни со сѣ житогжсто зелено и ұздрѣало, а войската Александрова го жжнише.

АѢИНЕЙТЕ БІЯТЬ АЛЕКСАНДРА.

АѢинейте непослѣшали Тіромаха, ами отишли слѣдъ Александра да го гонатъ. Александръ ги чакала въ хвресталакжтъ Касталійски, и нарѣдилъ войската си на три чина. На полето Касталійско АѢинейте престоинали Александра, а той тѣтакси повелила да ұдаратъ органыте, и излѣзла войската отъ хвресталакжтъ. АѢинейте като ги видѣли ұплашилисе и рекли: Днесъ нито единъ отъ насъ ще се избави, и сѣ голѣмъ страхъ излѣзли да се бѣатъ: и така се повѣдили отъ Александра.